

A FONTS pàgs 16 i 17
El Tram celebra 20 anys
de vida: el transport
més ben valorat

SANT JOAN DESPÍ pàg 10
El 'showman' i presentador
Berto Romero portarà
'Lo nunca visto' al Rodoreda

líniatres ^{11 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Abril 2024 · Núm. 128 · liniatres.cat

“On anirem?”

► Els veïns desallotjats d'El Barco a Esplugues reclamen un nou informe sobre el seu estat

► Parlem amb dos dels afectats que viuen en un hotel de la ciutat: “Tot s’ha fet molt malament”

pàg 3

Foto: Gemma Sánchez/ACN

DEFENSA PERSONAL
MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

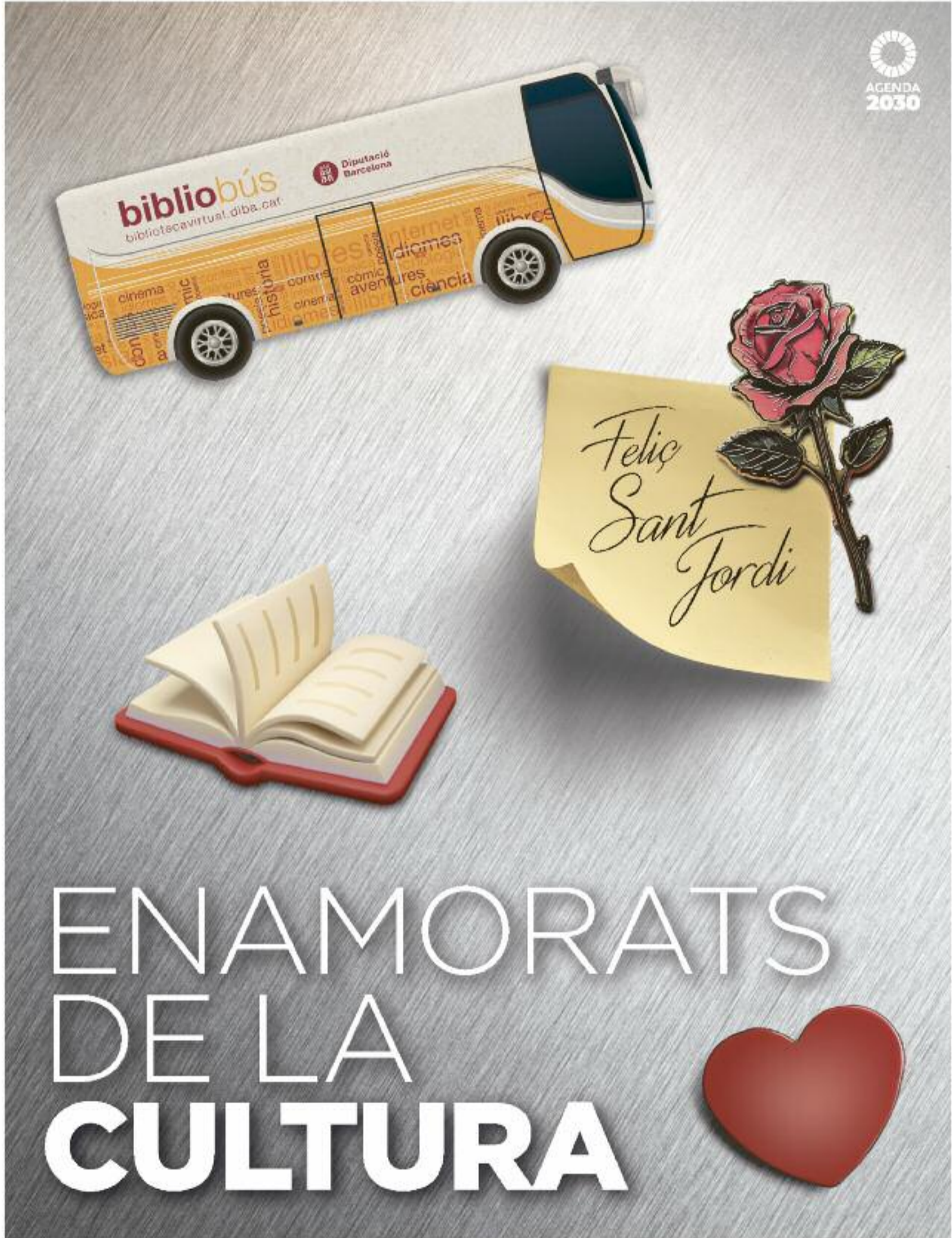
DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DÍAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA 1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

ENAMORATS DE LA CULTURA

diba.cat/sant-jordi

Les incògnites del Barco

» *Línia Tres* parla amb dos dels veïns desallotjats de l'edifici: "Encara no sabem on anirem"

» Els afectats reclamen fer un nou informe tècnic per corroborar que el bloc està en estat de ruïna

Roger Jiménez
ESPLUGUES

El 25 de març, l'Ajuntament d'Esplugues donava l'ordre de desallotjar les 38 famílies que residien a l'edifici conegut com 'El Barco' per danys estructurals. "Per seguretat, hem donat l'ordre de desallotjar el bloc, que es troba en estat de ruïna imminent", afirmava el mateix dia l'alcalde, Pilar Díaz.

L'edifici, construït el 1949 i ubicat dins del parc dels Torrents, en una zona qualificada de verda segons el Pla General Metropolità (PGM), fa temps que presenta un "estat de conservació delicat", tal com recull un informe tècnic elaborat per l'Ajuntament, que va descartar la seva rehabilitació perquè, segons va detallar, el bloc està en "estat de ruïna".

PROTESTA CIUTADANA

Malgrat l'oposició a l'enderrocament per part de la plataforma veïnal Salvem El Barco, que demana la rehabilitació del bloc, i després de tres dies de tensió i resistència per part de tres famílies que inicialment es negaven a marxar, el desallotjament finalitzava el 28 de març, quan van abandonar l'edifici els dos últims veïns que hi quedaven. En protesta contra el desallotjament, entitats de la ciutat van convocar el 27 de març una concentració davant de l'Ajuntament.

Per la seva banda, el consistori ha obert una oficina municipal de suport i atenció als veïns afectats, així com per cobrir les necessitats de les famílies. Segons informava l'Ajuntament el mateix dia del desallotjament, s'oferia un allotjament puntual de dos dies a les famílies que no tinguessin on anar a viure. Mentrestant, in-

Dos veïns del bloc davant de l'edifici desallotjat el 25 de març, on s'hi han instal·lat càmeres de videovigilància i una porta de ferro. Foto: Roger Jiménez

formava les famílies que buscaven solucions "adaptades a cada cas", en coordinació amb l'Agència de l'Habitatge. El 27 de març anunciava que ja tenien tres pisos i 11 més previstos a curt termini. "La prioritat és el suport integral als veïns", publicava l'alcalde a les xarxes socials, hores després del desallotjament.

POLÈMIC REALLOTJAMENT

Tanmateix, el 30 de març només una sola família havia estat reallotjada, segons denunciava la plataforma veïnal. *Línia Tres* ha volgut compartir una estona amb veïns afectats per recollir el seu testimoni i saber de primera mà com estan vivint fora d'El Barco.

Ricardo i Maite, dos dels veïns desallotjats el 25 de març, viuen de manera provisional a un hotel de la ciutat, juntament amb altres tres famílies. "Fins al 18 d'abril, segons ens ha comunicat l'Ajuntament", comenten,

mentre que fonts municipals asseguren que, si cal, aquest termini s'allargarà. "Ens han citat a cada veí abans d'aquella data, però encara no sabem on anirem; és una incògnita, amb tot allò que implica a escala logística i emocional per a nosaltres i les nostres famílies", denuncien a aquesta publicació durant l'entrevista concedida davant del bloc. "Després de tot el que ha passat, volem un compromís per escrit", reclama el Ricardo.

Altres van ser reallotjats un parell de dies a un centre d'acollida del Poble Nou, a Barcelona, confirmen els veïns. "Jo no hi vaig voler anar i vaig reallotjar la meua mare, una persona dependent de 85 anys, a casa d'un familiar", explica la Maite.

També es queixen que els dies anteriors no van rebre cap avís previ i que es van assabentar que havien de marxar de casa seva una hora abans. "En el meu

cas concret, estava fora amb la família i ho vaig saber a través dels missatges dels veïns", apunta el Ricardo. "Tot s'ha fet molt malament i només ara, quinze dies més tard, comencen a fer alguna cosa per nosaltres", critica, al mateix temps que denuncia "coaccions", en el sentit que no han rebut cap notificació prèvia ni han disposat de prou temps per a organitzar-se.

APUNTALAMENT PENDENT

El 2 d'abril s'anunciaven els treballs d'apuntalament de l'edifici, per tal que els veïns puguin recollir les seves pertinences. Aleshores, fonts municipals afirmaven que en dues setmanes haurien finalitzat les feines d'apuntalament. Segons publicava la plataforma veïnal a les xarxes socials, les obres van començar dies després de la present entrevista, a la qual també es van presentar dues veïnes més que no

van voler parlar. D'altra banda, el 5 d'abril, la plataforma veïnal denunciava que s'havia donat l'ordre de cobrar el lloguer del mes d'abril. L'edifici és propietat de l'Ajuntament després de la seva expropiació, l'any 2023.

Malgrat tot, Ricardo, Maite i els veïns d'El Barco no es rendeixen i demanen un segon informe tècnic que corrobori o descarti l'estat de ruïna de l'edifici, tal com ha demanat l'agrupació local d'ERC. "Si realment hi ha risc d'esfondrament, per què s'ha deixat passar el temps i encara no s'ha apuntalat res?", es qüestionen els veïns.

Sigui com sigui, el 15 d'abril el Sindicat d'Habitatge del Baix Llobregat va fer una roda de premsa per exigir una solució "digna" per a tots els veïns afectats. Així mateix, està prevista per al dia 17 una manifestació davant de l'Ajuntament, durant el Ple de l'abril, en suport dels afectats.

Rep l'actualitat
i les notícies
d'última hora
de **líniatres**

Estrenem
canal de
WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

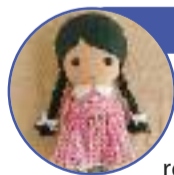
Foto: Freepik

Aquí es piula

@annagurgui

Comença el judici contra Daniel Sancho i s'estrena un documental a la plataforma HBO sobre aquest cas, amb el testimoni del pare. Romantitzar el cas d'un home que ha esquarterat un altre home en 14 trossos i blanquejar el que ha fet per ser el fill d'un famós no és ni mig normal.

@eladeulloa

La Fiscalia de l'Audiència Nacional investiga responsabilitats sanitàries per efectes adversos del Nolotil. Per què s'ha trigat anys a investigar el Nolotil tot i haver-se ja prohibit a la majoria dels països? Per què els metges el continuen receptant? És ignorància o maldat?

@Wanjala

El corredor de maratons extremes Russ Cook ha completat la seva carrera al llarg de tota l'Àfrica travessant 16 països, després de 352 dies i amb l'odissea de ser robat a punta de pistola i patir una intoxicació alimentària. Ha recaptat més de mig milió de lliures per a la caritat al llarg del camí.

@josepramonb

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, ho ha deixat ben clar en la seva intervenció al Senat, centrada en el debat generat per la llei de l'amnistia: "L'amnistia va deixar de ser inconstitucional de la nit al dia. Passarà el mateix amb el referèndum de Catalunya".

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Aj. d'Esplugues

Els veïns de l'edifici El Barco han estat desallotjats perquè el bloc està en mal estat. Tant ells com l'oposició critiquen la gestió municipal al respecte. Des del consistori defensen que el benestar dels veïns ha estat la seva principal prioritat.

pàgina 3

CONFAVC

La Confederació d'Associacions veïnals de Catalunya (CONFAVC) ha escollit Sant Joan Despí per celebrar la seva 39a assemblea. S'hi ha parlat sobre el dret al padró dels migrants, la presència d'amiant als barris i la situació de la sanitat pública.

pàgina 10

Aj. de Sant Just

L'Ajuntament de Sant Just dona suport a la plataforma Adolescència Lliure de Mòbils, un grup de 300 famílies del municipi que vol conscienciar sobre els efectes negatius de l'abús dels telèfons mòbils entre el joves.

pàgina 15

El + llegit

líniatres.cat

- 1 **Incendi a una nau industrial de Sant Joan Despí**
- 2 **L'exclusiva mansió d'Esplugues on Dani Alves s'ha refugiat en sortir de la presó**
- 3 **Esplugues insta les famílies que encara queden al Barco a abandonar l'edifici**
- 4 **Sant Joan Despí es prepara per ser l'epicentre del moviment veïnal català**
- 5 **L'Ajuntament d'Esplugues desallotja les 38 famílies d'El Barco per danys estructurals**

Safata d'entrada

A un vell guerrer

per Francesc Reina

Foto: ACN

“L'aula era un breu espai de temps, al pati de l'esbarjo érem el grup del vent, compartíem un únic desig: ser poetes.”
Des de la solitud del banc,
Francesc Reina Peral.

Amb la seva capsa de llumins, Joan Guerrero es va plantar al solar del barri dels Músics-la Balsa per sembrar somriures entre la mainada que jugava a l'esbarjo del Col·legi Popular (gestionat pel veïnat i on vaig ser mestre). Per agermanar-nos amb el vent, recordava al documental del seu amic David Airol, encara que el perfume no el pot captar la lent, enquadrar la infància és com portar records de les muntanyes i córrer cap al mar (com als 400 cops) per després transmetre allò que s'ha sentit. Caldrà mimar més els sentiments, deia, igual que s'enyora la nostàlgia del passat, aquella malenconia del pati de terra.

Juntament amb els amics, comença a combatre les injustícies dels que volen acabar amb rebel·lies encallades i resistències prohibides. Per pocs que quedin, comentava, només els bojos s'atreveixen a explicar històries que arriben al fons per descobrir

la poesia agra dels oblidats, per escoltar el batut d'ales d'una jaqueta en moure les mànigues, per albirar una butxaca amb forats plena d'il·lusions, pessics recargolats per canviar les coses, per agafar l'ànima dels dies bons i dels altres que no ho són tant. L'art té ideologia, és humanisme, solidaritat, és sortir als carrers a cercar versos; encara que existeix aquell art que està per sobre de tot, que és passió en allò que es fa i sap explicar-ho.

Hi ha un blanc i negre desagradable, emblemes del patiment; les guerres ho són, i després, tot el que ve darrere i explica les misèries entre els tolls quotidians; cròniques imperfectes de gent autèntica que, malgrat tot, no amaga les llàgrimes. El foc que desprèn el blanc i negre per contemplar millor la seva brillantor és una bellesa diferent, és una fugida cap endavant, com és la migració, és l'amor de la

mare: llana que escalfa i abriga el fred de la tristesa, que doblega els llençols i fa l'olla... Sal de la terra.

Com un notari que escriu la realitat pescant cares, dolors que caldrà conèixer per molt de mal que facin, la seva narrativa crida a l'optimisme perquè cal mantenir viu el que es porta al cor, encara que siguin necessaris els retocs -sense exagerar- com el maquillatge que ressalta detalls bonics per empènyer les consciències.

Les alegries són cants que evoquen allò que està ben fet; torrent de pensaments entre la vida i la vida, la felicitat de viure és trobar-se i buscar la proximitat de la conversa, per posar-hi color, per fi, al que passa.

Sinestèsia de la imatge, igual que la música es pot veure, mestre, a les teves fotografies l'olor de brea es nota, aquest gris perla té una sonoritat especial, una bonica mirada de futur.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Rubiales

#Tsunami

#Almeida

@alfonsopedina: El sumari del cas Supercopa demostra que Rubiales va mentir. Ell i Piqué van organitzar el torneig a l'Àràbia Saudita al·legant que era la millor oferta. Però per a ells.

@pibera : La jutgessa del Suprem cita Puigdemont entre els dies 17 i 21 de juny perquè declari de forma voluntària com a imputat per terrorisme en el cas Tsunami.

@marcmata13: Imagineu-vos que en comptes de TeleMadrid fos TV3 o TVE qui fes un especial del casament d'un polític com Almeida, amb els diners de tots. Hi hauria polèmica.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masclistes de l'alcalde. *El masclisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminismo liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matissar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masclisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masclisme més immobilista: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empenya, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masclista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incompareixença de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Una trucada per demanar una pizza a domicili mai havia estat tan important, ja que ha permès salvar una dona retinguda contra la seva voluntat a Sevilla. Va fingir que volia fer una comanda, però, en realitat, va trucar a la policia.

Conviure en un bloc amb altres veïns de vegades no és fàcil. En un edifici de Saragossa, un veí anònim impedeix que es facin comandes de menjar en dies plujosos. Ho fa per solidaritat amb els repartidors.

Ryanair torna a ser tendència a les xarxes, en aquest cas per contestar la foto d'un *influencer* on es veu una pizza amb marisc i llaminadures que diu: "Els europeus no ho poden entendre". L'aerolínia ha contestat: "Per això no volem a Amèrica".

Sovint, les dones se senten incompreses pel malestar que els genera la regla. Per posar-hi solució, a França s'ha tirat endavant una campanya que simula els dolors menstruals en els homes amb estímuls elèctrics.

Athletic Club

LA FOTO

La lupa

Un altre colós en flames

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: ACN/Generalitat Valenciana

La tragèdia de València del 22 de febrer passat ens porta a la memòria les imatges recents de l'incendi de la Torre Grenfell, a Londres, l'any 2017. És sorprenent l'enorme similitud entre tots dos, tant per la rapidesa amb què es va expandir el foc com pels materials que recobren la façana, gairebé idèntics, així com per l'origen de tots dos, que pel que sembla va ser un curtcircuit en un frigorífic en el cas de Londres i, encara que en un inici es va pensar que al de València podia haver estat en un tendal exterior, sembla que també va ser en una nevera. Macabra coincidència.

Com de costum, les presses per informar i les ganes de convertir-ho tot en un espectacle van donar com a resultat algunes escenes que ens podien haver estalviat. Moguts per la notícia de tenir un altre colós en flames, consagrats caps d'informatius d'algunes cadenes es van traslladar personalment al lloc dels fets per descriure amb luxe de detalls l'olor de cremat de l'edifici.

Mentrestant, donaven per conclòs que el responsable de la ràpida propagació del foc era el poliuretà, l'aïllament tèrmic a la cambra exterior de l'edifici, quan finalment es va descobrir que en realitat no era així, ja que es tractava de llana de roca, que és incombustible, tal com ja es veia a les imatges en directe.

Però de tota aquesta precipitació, el que probablement va cridar més l'atenció va ser la rapidesa amb la qual es va estendre la conclusió que els promotors s'havien estalviat costos en la construcció, cosa que induïa a pensar que aquest va ser el veritable origen de l'incendi: la cobdícia dels promotors. En to de denúncia, en algunes cadenes de televisió es van arribar a emetre els vídeos de la promoció de la venda dels habitatges, on s'assegurava que es farien servir materials d'alta qualitat, insinuant que finalment no va ser així.

Aquesta és una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula *El colós en flames*, del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman, en el paper d'arquitecte de la torre, veient la irremeiable progressió de l'incendi esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres, acusant-lo d'haver reduït costos a base d'estalviar qualitat a la instal·lació elèctrica i al sistema d'extinció d'incendis.

Avui sabem que el bloc del barri del Campanar de València va cremar per una confluència de factors que poc van tenir a veure amb l'abaratiment de costos. La façana era una

solució cara en comparació amb altres de convencionals, potser amb la voluntat de donar-li un aire sofisticat, més propi d'unes oficines o d'un complex turístic. Però no va ser fins a l'incendi de Londres del 2017 que es va descobrir que l'emparedat d'alumini i plàstic que recobria l'exterior, ajudat per la cambra d'aire de l'edifici sense interrupcions, propaga el foc amb rapidesa. Es va descobrir, a més, que, al contrari del que passa en un incendi normal, en aquest cas s'estén en dues direccions, cap amunt, però també cap avall, perquè el material es fon en gotes inflamables que propaguen el foc a les plantes inferiors i dificulten l'accés dels Bombers.

Avui és una solució prohibida, però quan es va construir l'edifici de València no es tenia aquesta certesa. De fet, el jutjat que porta l'assumpte per investigar possibles negligències ha sobresegut el cas recentment perquè no hi ha trobat indicis de delictes.

D'altra banda, hem sabut que el bloc tenia una instal·lació d'extinció d'incendis adequada, amb una columna seca, una canonada vertical buida on els Bombers connecten l'aigua per alimentar tots els replans i facilitar-ne l'apagada. Per desgràcia, ni tan sols aquestes mesures de seguretat van funcionar als habitatges de València, atesa la rapidesa de l'avenç de les flames, avivades pel fort vent aquell dia fatídic.

L'experiència de Londres va canviar la normativa a gairebé tots els països i aquí es va modificar el 2019, però això no impedeix que encara hi hagi alguns edificis construïts així.

La història ens demostra que, de tant en tant, els incendis tenen lloc. Alguns, en el passat, van arrasar ciutats senceres: Chicago, Tòquio, Londres o París. Qui podia imaginar-se que una catedral com Notre Dame, majoritàriament construïda en pedra, cremaria d'aquella manera fa només cinc anys? Alguns escenaris s'intenten preveure i la tecnologia ens ajuda a simular la realitat amb assajos de foc i proves de resistència. Tot i això, no totes les circumstàncies d'un incendi real són reproduïbles en una prova i de vegades es regula després d'un accident com el de València. La veritat és que la d'incendis és la normativa més estricta de les que hi ha a la construcció, i no és lògic pensar que sigui una cosa que professionals responsables se saltin a la torera.

Als tècnics ens toca pensar més enllà de les regulacions, intentant imaginar errors de la pròpia llei per avançar-nos i evitar desgràcies com aquesta.

I als mitjans de comunicació els correspon informar de manera responsable en unes circumstàncies tan delicades, amb pèrdues de vides humanes, evitant un espectacle digne d'una pel·lícula de Hollywood.

“

És una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula 'El colós en flames', del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres

”

Flaixos

@EduardSimo_: Cada cop m'apropo més a l'opinió que la digitalització en molts casos ha suposat una involució, i no ho confonguem amb el concepte de bretxa digital.

@laura6rau: El que expliques després d'haver-t'ho passat molt bé és com el socarrat de l'arròs: saps que està passat de rosca, però és boníssim.

@jdotras: *Unpopular opinion:* que la declaració de la renda et surti a pagar és perquè durant l'any has pagat menys impostos dels que et tocava. Per tant, menys plors.

La ciutat lliga el seu futur a la innovació en el sector biomèdic

» Díaz reitera que Esplugues és una “nova centralitat metropolitana”
» L'Ajuntament preveu dues torres de 100 metres al sector Diagonal

Roger Jiménez
ESPLUGUES

El 10 d'abril es presentava a l'Auditori de l'Espai Corberó el projecte de desenvolupament del parc empresarial i de serveis Porta Diagonal i els anomenats Districtes d'Innovació, centrats en la recerca biomèdica i la biotecnologia, la salut, l'esport i l'alimentació, el desenvolupament sostenible i la intel·ligència artificial.

Amb aquest projecte, l'Ajuntament vol impulsar la transformació urbana i econòmica del municipi, amb l'objectiu que aquest es converteixi en “un nou eix de centralitat metropolitana”, tal com ja va expressar a *Espai Línia* l'alcaldeessa Pilar Díaz, el mes de desembre de 2022.

CIUTAT DE LA INNOVACIÓ

Per a Díaz, l'estratègia de ciutat passa per “impulsar i desenvolupar el potencial d'Esplugues com a ciutat de la innovació”, perquè el municipi “esdevingui l'epicentre d'un dels clústers de salut i recerca més importants d'Europa, juntament amb el Biopol de l'Hospitalet”, pla urbanístic situat al voltant de l'Hospital Universitari de Bellvitge, aprovat per la Comissió de Territori de la Generalitat.

D'aquesta manera, el consistori aposta per la concentració i l'atracció d'empreses de sectors innovadors, com la recerca biomèdica, el desenvolupament sostenible o la intel·ligència artificial, fet que contri-

Les dues torres projectades al sector de Porta Diagonal. Foto: Ajuntament

buirà a crear 50.000 llocs de treball qualificats en els esmentats sectors econòmics, segons destaquen des de l'Ajuntament.

Per la seva banda, l'urbanista i investigador en Ciència de les Ciutats de la Universitat de Harvard, Ramon Gras, present a l'acte i un dels col·laboradors del consistori en aquest camí, ressaltava la importància de promoure, desenvolupar i concentrar en una àrea relativament propera una ciutat del coneixement.

OCUPACIÓ EN RECERCA

Gras, que forma part de l'equip encarregat de desenvolupar el projecte, també posava èmfasi en el fet que aquesta transformació urbanística i econòmica serà cabdal per al municipi i per al conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona, perquè ara mateix aquest territori té “un dèficit de 75.000 llocs de treball en aquests sectors de recerca i innovació”. Amb tot, Gras va assegurar que els quatre districtes cobreixen bona part de la ciutat, ja que “neixen a Finestrelles i d'allà s'expandeixen fins a Can Cervera”.

PORTA DIAGONAL

Al mateix acte, l'arquitecte Enric Batlle presentava el projecte Porta Diagonal, en el qual prendran forma dues torres de 100 metres d'alçada i 23 plantes, que es convertiran en el nou *skyline* d'Esplugues. Amb tot, Batlle remarkava que el verd “serà el color predominant” de la futura àrea, que comptarà amb 18.000 metres quadrats de zones verdes.

La jornada finalitzava amb una taula rodona sobre el Bioclúster moderada per la directora general de Barcelona Global, Mercè Conesa i protagonitzada, entre altres, pel director gerent de l'Hospital Sant Joan de Déu, Manel del Castillo i el director general de l'Hospital Clínic de Barcelona, Josep Maria Campistol.

Un dels actors presents a l'acte va ser la directora del projecte Vithas Barcelona, Anna Guiró, que reivindica la construcció d'un nou hospital del grup a la ciutat, amb una inversió de 101 milions d'euros. Aquest centre comptarà amb 1.800 professionals i s'ubicarà a la zona de Montesa.

Homenatge | Jubilació de l'interventor municipal

L'interventor municipal, Javier Vicen, s'ha jubilat després de 35 anys de servei. L'alcaldeessa, Pilar Díaz, i la resta de membres del Ple li van agrair la tasca desenvolupada, “sempre vetllant pels interessos de la ciutadania”.

Redueixen l'ERO a la planta de Coca-Cola d'Esplugues

LABORAL ▶ L'empresa multinacional Coca-Cola va anunciar el 21 de març l'acomiadament de 44 treballadors de la planta d'Esplugues, 20 menys dels previstos inicialment.

En un primer moment, l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) afectava un total de 64 treballadors, però després de les negociacions amb els principals sindicats s'ha reduït al nombre esmentat.

En el conjunt de centres de producció de l'Estat, la companyia rebaixava l'ERO fins a les 56

persones, una reducció de 29 persones.

Els representants sindicals mostren la seva satisfacció amb l'acord assolit que, segons asseguren, “fomenta les prejubilacions, contempla indemnitzacions més beneficioses i preveu recol·locacions en altres empreses del sector”.

També destacaven el fet que la companyia finalment ha apostat per mantenir l'activitat comercial a Esplugues, ja que la intenció del grup era externalitzar-la o traslladar-la a Bulgària.

Continua pendent la construcció de l'Auditori

Les obres de l'auditori continuen aturades. Foto: Arxiu

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament anunciava el passat mes d'octubre la reactivació del projecte cultural del Teatre-Auditori, “amb noves propostes i una visió modernitzada”, segons fonts municipals. Amb la incorporació de la futura Escola Municipal de Música i Arts Escèniques, ha estat modificat el projecte original de l'any 2008.

Tanmateix, les obres encara no han començat, i els veïns de la zona s'afarten. En el seu moment, des de l'Ajuntament es reconeix que les dificultats econò-

miques havien aturat la seva construcció, deixant durant més de deu anys un ‘forat’ a l'espai on s'ubicarà el complex cultural.

El nou disseny, que preveu un cost de quatre milions d'euros, amplia la capacitat de l'Auditori fins als 600 espectadors i, juntament amb l'Escola Municipal, ofereix zones de restauració i àrees polivalents. Per la seva banda, la secció de l'Escola de Música i Arts Escèniques estarà equipada amb diverses aules, àrees docents i una aula d'orquestra amb cabina de gravació.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Aigua regenerada per fer front a la sequera

L'aigua regenerada és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana de Barcelona més resilient davant l'escassetat hídrica

El planeta no pot esperar. El canvi climàtic es manifesta a través de l'aigua i n'altera el cicle natural. Les onades de calor, les inundacions, els episodis de sequera o l'augment del nivell del mar s'intensifiquen com a signes d'una crisi climàtica que ha esdevingut el repte més gran de la humanitat en el segle XXI.

Enguany, en el Dia Mundial de l'Aigua, sota el lema "Aigua per la pau", les Nacions Unides reforcen la necessitat de preservar un recurs a favor de la pau i garantir un futur pròsper i estable. En aquest sentit, més de 2.200 milions de persones encara no tenen accés a una aigua potable gestionada de manera segura, i aproximadament la meitat de la població mundial pateix un episodi greu d'escassetat d'aigua almenys una part de l'any.

A Catalunya, ens trobem en una situació d'emergència a causa de la manca de pluges dels tres darrers anys. Els embassaments de les conques internes es troben per sota del 15%, límit establert per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per activar l'estat d'emergència en què ens trobem immersos des de l'1 de febrer. Aquesta sequera no és una crisi puntual. L'ACA estima que el dèficit hídric de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per a l'any 2027 serà de 130 hectòmetres cúbics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

► L'aigua regenerada és la millor solució per fer front a la sequera | Autor: Aigües de Barcelona

bics (hm³), si no es prenen mesures de manera immediata.

Ús d'aigua regenerada, la millor solució davant la sequera

Per fer front a aquesta situació, Aigües de Barcelona porta temps adaptant la seva operativa diària, des de la transformació de les seves instal·lacions fins a l'aposta per recursos hídrics alternatius com l'aigua regenerada, per garantir el subministrament d'aigua en qualsevol circumstància. Es tracta de l'aigua procedent de la xarxa de sanejament que, un cop depurada, rep un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar en diversos usos, seguint un model d'economia circular.

El 2023 Aigües de Barcelona va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada, xifra que equival a l'aigua que consumeix durant un

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

any al voltant d'un milió i mig de persones. Estendre aquesta regeneració és la millor garantia per fer l'àrea metropolitana més resilient davant l'escassetat hídrica, una solució que té un cost energètic fins a tres vegades inferior al de dessalinitzar l'aigua i que genera una petjada de carboni de pràcticament la meitat que la de l'aigua dessalinitzada.

Actualment, la companyia impulsa fins a 1.500 litres d'aigua per segon des de l'Estació Regeneradora d'Aigua de la depuradora del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat fins a un punt, situat a Molins de Rei, on s'afegeix

al cabal del riu en condició d'aigua prepotable. Vuit quilòmetres curs avall, aquesta aigua arriba al punt de captació de l'estació potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí, i es torna a tractar i potabilitzar per enviar-la posteriorment a les llars metropolitanes. Donar una nova vida a l'aigua seguint un model circular és clau per garantir el subministrament a l'àrea metropolitana.

Per disposar de més recursos hídrics, la companyia aposta per reproduir aquest model a la conca del Besòs a través d'un projecte que té l'aval de la Generalitat, l'ACA i l'AMB. Sota el paraigua dels fons Next Generation de la UE, el projecte està valorat en uns 1.500 milions d'euros. Aquesta inversió permetria deixar de dependre de l'aigua de pluja i garantir la resiliència hídrica dels 5 milions

d'habitants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Obres d'emergència per la sequera

A la zona del Besòs, la companyia ha finalitzat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal com a recurs per a l'abastament. També planteja ampliar les seves instal·lacions per aprofitar l'aigua directament des de la capçalera del Rec i també del riu, juntament amb la construcció de nous pous, multiplicitat per tres la producció d'aigua potable procedent de l'ETAP per abastar la xarxa de subministrament. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total actual a la regió metropolitana.

A més, amb l'objectiu de dotar de més resiliència i robustesa el sistema de tractament de l'ETAP de Sant Joan Despí, la companyia ha posat en marxa una instal·lació per connectar directament l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu. Aquesta actuació permet separar totalment l'aigua d'origen superficial de la d'origen subterrani en el procés de tractament de la planta, reservant les etapes d'ultrafiltració i osmosi inversa per al tractament de l'aigua del riu, i la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu per a l'aigua d'origen subterrani.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 **el diari metropolità**

L'associació de veïns de les Planes mou fitxa per protestar contra el tancament de la sucursal del Banco Santander del carrer Tibidabo. Els clients seran traslladats a una altra de Cornellà, i l'entitat veïnal creu que això tindrà un impacte negatiu al barri.

Cal Siscu: el patrimoni que sucumbeix a l'excavadora

» Aquesta casa del 1926 va ser enderrocada per fer-hi pisos de luxe
» Alguns veïns volien que s'hi fes el primer museu agrícola del Baix

PATRIMONI ▶ A la riera d'en Nofre hi havia una casa singular que va marcar la vida de molts veïns. Es tracta de Cal Siscu, una masia del 1926 que a mitjans de març va ser enderrocada per donar peu a pisos de luxe. Juan Manuel Ordóñez va reflectir el sentiment del veïnat en veure la masia ensorrada. "Em vull quedar amb la imatge d'aquesta reixa de farga pintada de verd gespa, a través de la qual els meus nens, quan eren petits, demanaven fulles de morera per als seus cuquets de seda", relata en un post a les xarxes.

Qui ha batallat per evitar l'enderroc de la casa ha estat Joan Homs, un veí de la ciutat que lamenta "manca de sensibilitat" per part de les administracions. En aquest sentit, Homs comenta a *Línia Tres* que havia proposat que Cal Siscu acollís el primer museu de la pagesia del Baix Llobregat. "Era perfecta

Cal Siscu, dies abans de ser enderrocada. Foto: X (@LLus4048740)

per anar-hi passejant, té bona connexió i el museu hauria aportat riquesa a la ciutat", afirma Homs, que es pregunta per què, a una comarca amb tanta tradició agrícola com el Baix Llobregat, no hi ha un museu dedicat a la pagesia, com a altres indrets de Catalunya.

Homs, en concret, xifra en una quarantena els museus d'a-

questes característiques arreu del país. I, malgrat que Cal Siscu ja no podrà ser-ne la seu, Homs treballa de la mà d'un grup de veïns, amb el suport de l'associació de veïns El Pi, per trobar una nova ubicació per suggerir-la al consistori. De fet, comenta que Can Maluquer podria ser una bona seu, ja que, segons diu, està "infrautilitzat".

Berto Romero porta 'Lo nunca visto' al Rodoreda

CULTURA ▶ L'humorista i presentador Berto Romero porta el seu últim espectacle, *Lo nunca visto*, el dia 19 d'abril al Teatre Mercè Rodoreda.

El xou de Romero és una proposta completament inèdita en la seva carrera. Es tracta d'un espectacle de 90 minuts de màgia, música, efectes especials, sorpreses i, per descomptat, molt de riure. És un monòleg com els que ens té acostumat

l'artista, però actualitzat amb nous formats per donar-li més vida. Ho porta a terme amb la seva companyia, El Cansancio, i amb la direcció d'ell mateix i de Miquel Company.

Berto Romero confessa que aquest espectacle mostrarà els espectadors facetes d'ell que no esperen i que són sorprenents. El passí de l'obra arrenca a les vuit de la tarda. Les entrades, però, ja estan exhaurides.

Foto: Arxiu

Tallers de convivència amb gossos al parc de Font Santa

CIVISME ▶ Els veïns que tinguin un gos i vulguin saber més sobre les necessitats de l'animal i el comportament adequat per garantir una correcta convivència al carrer, l'Ajuntament ha posat en marxa aquest mes d'abril uns tallers al parc de la Font Santa. El dia 6 se'n va organitzar un, mentre que hi ha previst un altre per al dia 27 d'abril.

Les formacions les coordina el consistori de la mà de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i van adreçades a persones majors d'edat que tinguin un gos a

càrrec seu. Les sessions duren al voltant d'una hora i mitja i cal inscripció prèvia per assistir-hi.

FORMACIÓ DIVERSA

L'entitat encarregada d'impartir els tallers és Perruneando, que està especialitzada en l'educació canina. A les diferents sessions, l'equip de l'associació tractarà aspectes com ara el coneixement de la comunicació amb els gossos i la convivència a l'espai públic, i ensenyarà exercicis pràctics per poder fer a casa quan no sigui possible passejar.

La ciutat esdevé l'epicentre del moviment veïnal

Taula institucional de l'assemblea. Foto: CONFAVC

ASSOCIACIONISME ▶ La Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC) va triar Sant Joan Despí per celebrar la seva 39a assemblea. Va tenir lloc dissabte 13 d'abril al centre Miquel Martí i Pol, i va comptar amb la presència de l'alcalde, Belén García; el president de l'Associació de Veïns de les Planes, Daniel Frías, el president de la CONFAVC, Jordi Giró, així com el director general d'Acció Cívica i Comunitària, Xavier Godàs. La trobada va servir per marcar el full de ruta de la CON-

FAVC i va posar molt èmfasi en qüestions com la presència d'amiant als barris catalans, el dret al padró dels migrants o la situació de la sanitat pública.

Frías, que va donar el tret de sortida a la reunió, va recordar que la pitjor notícia que hi ha ara és "el risc de pobresa extrema en menors de 16 anys", el qual ha crescut el darrer any.

L'assemblea també va recordar el triple crim masclista que va tenir lloc dies abans al Prat, on un home va matar la dona i els seus dos fills menors.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cendis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

DONES **Periodistes** **contra** el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Salut | Programa per millorar l'assistència primària

El CAP de Sant Just va encetar el mes de març una sèrie d'intervencions comunitàries per millorar l'assistència primària. Iniciativa conjunta amb l'Ajuntament, inclou xerrades i tallers sobre estils de vida saludables.

Campanya sobre l'ús i abús del mòbil entre els adolescents

» La plataforma Adolescència Lliure de Mòbils n'alerta dels efectes
» El grup està format per 300 famílies d'alumnes de cinquè i sisè

TECNOLOGIA ▶ El 13 d'abril, el doctor Francisco Villar, psicòleg especialitzat en infància i adolescència, va fer una xerrada al Casal de Joves de Sant Just Desvern sobre els efectes de les pantalles entre els infants menors de 16 anys. La conferència, impulsada per les famílies santjustenques de la plataforma Adolescència Lliure de Mòbils, tenia com a objectiu educar i informar a les famílies sobre millors pràctiques en l'ús de la tecnologia.

L'ús intensiu de tecnologia entre els menors té efectes negatius. Foto: Arxiu

EMPODERAR LES FAMÍLIES

La plataforma, formada el novembre de 2023 per familiars d'alumnes de 5è i 6è de primària i que ja compta amb el suport de 300 famílies, pretén empoderar les famílies i promoure un pacte social per endarrerir al màxim l'entrega d'un mòbil intel·ligent als menors de 16 anys.

A Sant Just, el grup local ha organitzat diverses jornades de

treball i reunions amb l'Ajuntament, i fins i tot ha elaborat una enquesta per analitzar l'ús de la tecnologia entre les famílies locals. La publicació dels resultats de l'enquesta, prevista per a les pròximes setmanes, estarà acompanyada d'una sèrie de propostes enfocades a minimit-

zar l'ús dels mòbils entre els joves, segons els promotors.

L'objectiu de la campanya impulsada per les famílies santjustenques de la plataforma és promoure una conscienciació sobre els efectes negatius que pot tenir aquest ús intensiu en el desenvolupament dels adolescents.

Reivindicació de la memòria de dones de la història local

IGUALTAT ▶ El Ple municipal celebrat el 28 de març va aprovar la denominació de nous equipaments municipals amb els noms de Pepita Cuevas i Maria Treserra, dues dones santjustenques que van destacar per diferents motius.

A proposta de l'Associació de Veïns de la Plana Padrosa-Bellsolig, l'equipament municipal de Bellsolig portarà el nom de Maria Treserra, ciutadana molt implicada en el moviment veïnal i en el desenvolupament de l'esmentat barri, on va néixer l'any

1925. D'altra banda, el nou pavelló esportiu municipal de Mas Lluí rebrà el nom de la patinadora Pepita Cuevas, que es va proclamar campiona del món en la modalitat de velocitat a Barcelona, l'any 1967.

Amb aquestes darreres propostes aprovades, el govern municipal continua amb la seva iniciativa de recuperar la memòria de dones destacades de la història local. Ambdós noms, a més, ja han estat validats per la Comissió del Nomenclàtor de Sant Just.

Neix la primera comunitat energètica de Sant Just

Vista parcial de l'edifici de Les Escoles. Foto: Ajuntament

ENERGIA ▶ El 13 de març va tenir lloc una xerrada informativa sobre la formació de la primera comunitat energètica a Sant Just Desvern. La iniciativa, impulsada pel Servei de Medi Ambient de l'Ajuntament, és el primer projecte d'autoconsum d'energia compartit del municipi i permetrà al veïnat interessat formar part d'una comunitat que promou l'ús d'energia renovable i sostenible.

Segons fonts municipals, una part de l'energia generada es destinarà al mateix equipament,

reduint el consum i la despesa energètica municipal.

La comunitat es constituirà amb la col·laboració d'Elecsun, empresa especialitzada en serveis energètics integrals i en el camp de l'autoconsum fotovoltaic i les comunitats solars.

El 31 de març va finalitzar el període de preinscripció per a formar-ne part i està previst fer una prova pilot gratuïta d'un any de durada, un cop s'hagi fet la instal·lació fotovoltaica a la coberta de l'equipament municipal de Les Escoles.

Foto: Ajuntament

Inauguren un nou espai de cotreball per a professionals

TREBALL ▶ El 8 d'abril finalitza el termini per a presentar les sol·licituds per treballar al nou espai municipal de *coworking* o treball compartit que s'obre a Sant Just Desvern, concretament a l'edifici del Centre de Negocis Porta Diagonal.

Amb l'obertura d'aquest espai de cotreball per a *freelancers*, *startups* i petites empreses, es vol fomentar la col·laboració i l'emprenedoria local. Segons

l'empresa municipal Promunsa, l'organització responsable del projecte, està dissenyat "per satisfer les necessitats dels professionals moderns".

A més de ser un lloc de treball, els promotors pretenen que, mitjançant el seu ús compartit, l'espai esdevingui també "una oportunitat per establir nous contactes professionals i fomentar la creació de projectes col·laboratius".

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir raïls i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de raïls i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integran de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integran de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Des del 24 de febrer i fins al 27 d'abril, l'Espai MercArt de Sant Just Desvern acull l'exposició *Mons () Mons*. L'espai, a la primera planta del Mercat Municipal, està habilitat per acollir diferents tipus de mostres.

Gimcana i activitats per Sant Jordi als comerços de Sant Joan

PROMOCIÓ ▶ Els comerços de Sant Joan Despí associats a l'entitat Activa Despí organitzen durant el mes d'abril una sèrie d'activitats per impulsar el consum a les botigues del municipi. Una d'aquestes activitats és la gimcana 'Cerca el drac', que proposa als clients un repte consistent en la cerca de la figura del drac a vuit establiments.

"Cerca la figura del Drac JUJI als aparadors dels comerços de Sant Joan Despí associats a Activa Despí", proposen els comerciants santjoanencs. Segons les bases del concurs, cada vegada que algun client trobi un drac, cal demanar al comerç que li posi un segell a la butlleta i, un cop estigui omplerta, es pot dipositar a qualsevol de les urnes dels comerços associats.

FOMENT DEL COMERÇ LOCAL

Entre els participants se celebrarà un sorteig de dos vals de compra de 50 euros cadascun, que hauran de gastar al comerç local. En aquest sentit, Activa

Activa Despí organitza fires durant l'any. Foto: Ajuntament de Sant Joan

Despí és una entitat sense ànim de lucre d'àmbit local, amb més de 20 anys d'història i constituïda voluntàriament per comerciants de Sant Joan Despí, que treballa pel foment i la promoció de l'eix comercial de la ciutat.

Altres activitats destacades del municipi durant el mes d'a-

bril són el Correfoc infantil de Primavera, que tindrà lloc el 27 d'abril a la plaça de Catalunya amb les bèsties santjoanencs Espurna i Braulio, el XIV Premi Jujol de Dansa Jove, la Trobada de Gegantons i Capgrossos d'Escoles i Esplais i una nova edició del Premi de Relats Breus de Dones Gabriela de Frígola.

Sant Joan Despí promou un consum conscient

CONSUM ▶ Inclòs dins del Pla d'Emergència Climàtica i Transició Energètica de l'Ajuntament de Sant Joan Despí, el mes d'abril s'inicia el cicle de xerrades 'El Repte Residu Zero', que vol donar eines pràctiques perquè la ciutadania "es converteixi en consumidora experta en residu zero".

En total, seran cinc sessions entre abril i juny a través de les quals la ciutadania podrà descobrir alternatives a productes d'un sol ús, com fer una neteja sense tòxics a casa, la possibili-

tat de fer compres sense envasos o alternatives de reducció de residus en la higiene convencional. Les sessions tindran un format de xerrada-tertúlia participativa per donar consells i orientacions pràctiques a les persones participants, així com sensibilitzar-les sobre la problemàtica ambiental associada a les pràctiques de consum habituals en cadascun dels àmbits.

El pla municipal es dedica a promoure actuacions encaminades a viure un estil de vida més conscient.

La recollida selectiva contribueix al 'residu zero'. Foto: Ajuntament de Sant Joan

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarat, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES

Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME

Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?

El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

Bentornades al bàsquet

» Laura Soria, Olga Ruano i Ana Alonso han tornat a jugar aquesta temporada després d'haver-se retirat
 » "El dia del retorn tenia la il·lusió d'una nena", diu Soria, exjugadora del Segle XXI i CBF Cerdanyola

Toni Delgado
ESPLUGUES

Tots els camins duen a Roma i aquest curs Laura Soria (Cerdanyola del Vallès, 2000), Olga Ruano (Barcelona, 1988) i Ana Alonso (A Coruña, 1990) han pres camins molt diferents per tornar a jugar a bàsquet després d'haver-se retirat.

No fa tant, Laura Soria, base del CEEB Tordera Uni Girona, feia tirs en una pista que li encanta amb l'única companyia de cançons com "You found me", de The Fray, o "Just you and I", de Tom Walker. "El bàsquet és la meva desconexió i aquells moments eren teràpia emocional", exposa la cerdanyolenc, que s'estava recuperant de la seva quarta operació al genoll dret. Al CBF Cerdanyola havia posat punt final a la seva carrera (JE Terrassa, Segle XXI, Barça CBS, CB Boet Maresme Mataró i UE Mataró).

Durant molts mesos va ser incapaç de veure cap partit de bàsquet, fins que la seva amiga Irene Medel li va recordar que per a elles és tradició viure juntes les Lligues Catalanes a la grada. A poc a poc, partit a partit i amb la companyia de la seva germana Judit, que s'ocupava de la seva recuperació —és preparadora física i està especialitzada en readaptació del genoll—, i/o de la Irene, Soria analitzava més el que passava a la pista.

"Ara m'adono que el bàsquet em continuava encantant, però que, d'una manera inconscient, volia canviar els meus sentiments perquè si tornava a les pistes, podia recaure del genoll... Això sí, a mesura que passava el temps i em veia millor se'm despertaven les ganes de jugar, que creia adormides...", confessa.

El 12 de gener va sonar el telèfon: era una veu coneguda, Marc Delemus, que ja l'havia volgut temps enrere. "Vaig ser molt sincera amb ell perquè volia que tingués present que feia més de 13 mesos que no jugava i que necessitaria més temps per recuperar-me. I també que sabés que només podria anar als entrenaments un cop per setmana perquè estudio a les tardes", comparteix la base.

Delemus no va canviar d'opinió perquè estava convençut

que Soria s'entrenaria pel seu compte per posar-se a to i li va dir: "Si estàs disposada a anar a Tordera i tornar després, compto amb tu. Et deixo un parell de setmanes perquè hi pensis". A l'entrevista li van sobrar set dies per decidir-se.

EL RETORN

El seu retorn va ser el 25 de febrer, a Fontajau i contra el Barakaldo Emakumeen. "El dia anterior era un flam i aquell matí se'm van obrir els ulls a les 6.15 hores i ja no vaig aconseguir tancar-los. Quan vaig arribar al pavelló, tenia la il·lusió d'una nena d'11 anys i crec que també era per la generositat d'aquest grup humà des del primer dia. Mai oblidaré l'emoció de les companyes cada cop que llençava a cistella... I el cos tècnic també és increïble", agraeix.

D'aquell dia conserva molts records i una pancarta amb el missatge "Guess who's back. The return. Laura" —Endevines qui ha tornat? El retorn. Laura—. Un detall del seu pare, l'Àngel, la seva germana, la Judit, el seu cunyat, Genís Tena, i la seva amiga Irene.

Olga Ruano té un tatuatge amb el seu número de dorsal favorit, el 14, a l'avantbraç dret. Se'l va fer dies després de retirar-se del bàsquet per primer cop. "Hi ha qui s'acomiada amb un últim

Laura Soria va tornar a les pistes el 25 de febrer, després de més de 15 mesos lesionada

partit maco, potser amb un ascens de categoria, i jo havia marxat sense un últim moment a la pista...", exposa la jugadora del CB Boet Maresme Mataró, que també ha competit al Bàsquet Femení Sant Adrià, UB Barça, UE Mataró, Uni Girona, Joventut Club Badalona i Lima Horta Bàsquet.

SENSE CONFIANÇA

El seu pas pel conjunt hortenc va ser molt complicat. No se sentia còmoda amb el sistema de joc, jugava malament i sense confiança, i se li feia molt feixuc haver de baixar de Mataró a Barcelona quatre dies a la setmana. "Si he jugat tants anys a bàsquet és perquè m'ho he passat molt bé i no era el cas, i

Laura Soria amb una pancarta molt especial. Foto: Toni Delgado

l'única culpable de la situació era jo", se sincera Ruano.

Va ser després d'un partit "desastrós" contra el Real Canoe al pavelló Pez Volador i gràcies a una xerrada amb el grup de l'entrenador, Sergio Manzano, quan la pivot va començar a prendre la decisió. "Ens va comentar que si no estàvem motivades no sumàvem al grup. Això va ser un dissabte —el 12 de novembre de 2022— i dilluns vaig trucar al tècnic per comentar-li que em sabia molt de greu, però que en aquell moment jo no era el que ell necessitava perquè no tenia prou motivació. En Sergio ho va entendre, igual que les companyes", rememora la gracienc. Va assumir que era el moment d'acomiadar-se del bàsquet, "per molt trist que fos deixar-ho d'un dia per l'altre i marxar d'un equip a mig curs". "La vida continua. Em vaig apuntar al gimnàs, vaig començar a fer altres esports... I la veritat és que em vaig adaptar força de pressa a la meua nova realitat", recorda Ruano, a qui li encanta la seva feina a l'Escola Maristes Valldemia de Mataró, on és tutora de 4t d'ESO, professora de Matemàtiques i Biologia, i coordinadora de segon cicle.

Quan feia setmanes que havia començat aquesta tempora-

da, va rebre una trucada inesperada: Enric Cervera, l'entrenador del CB Boet Maresme Mataró, la volia al seu equip. "Enric, fa un any que estic retirada i que no toco una pilota. Faré el que pugui, però si veig que ho passo malament o que no

"Mai oblidaré l'emoció de les companyes cada vegada que llençava a cistella...", confessa

puc sumar, ho deixaré", es va sincerar la pivot. Cervera va somriure satisfet.

"He tornat a les pistes perquè necessitaven una jugadora interior i tenia temps, i pel grup humà, que és excel·lent. Però, sobretot, he tornat per mi. He jugat amb confiança i sense pressió, i m'he reconciliat amb el bàsquet", celebra Ruano, que el 7 d'abril va anunciar que penja les botes definitivament.

VILABÀSQUET VILADECANS

Ana Alonso (A Coruña, 1990), jugadora del Vilabàsquet Viladecans, ha tornat a l'esport de la cistella després de la seva segona retirada. També ha jugat al Segle XXI, CB Conquero, Lima

Horta Bàsquet, Barça CBS i CBF Cerdanyola.

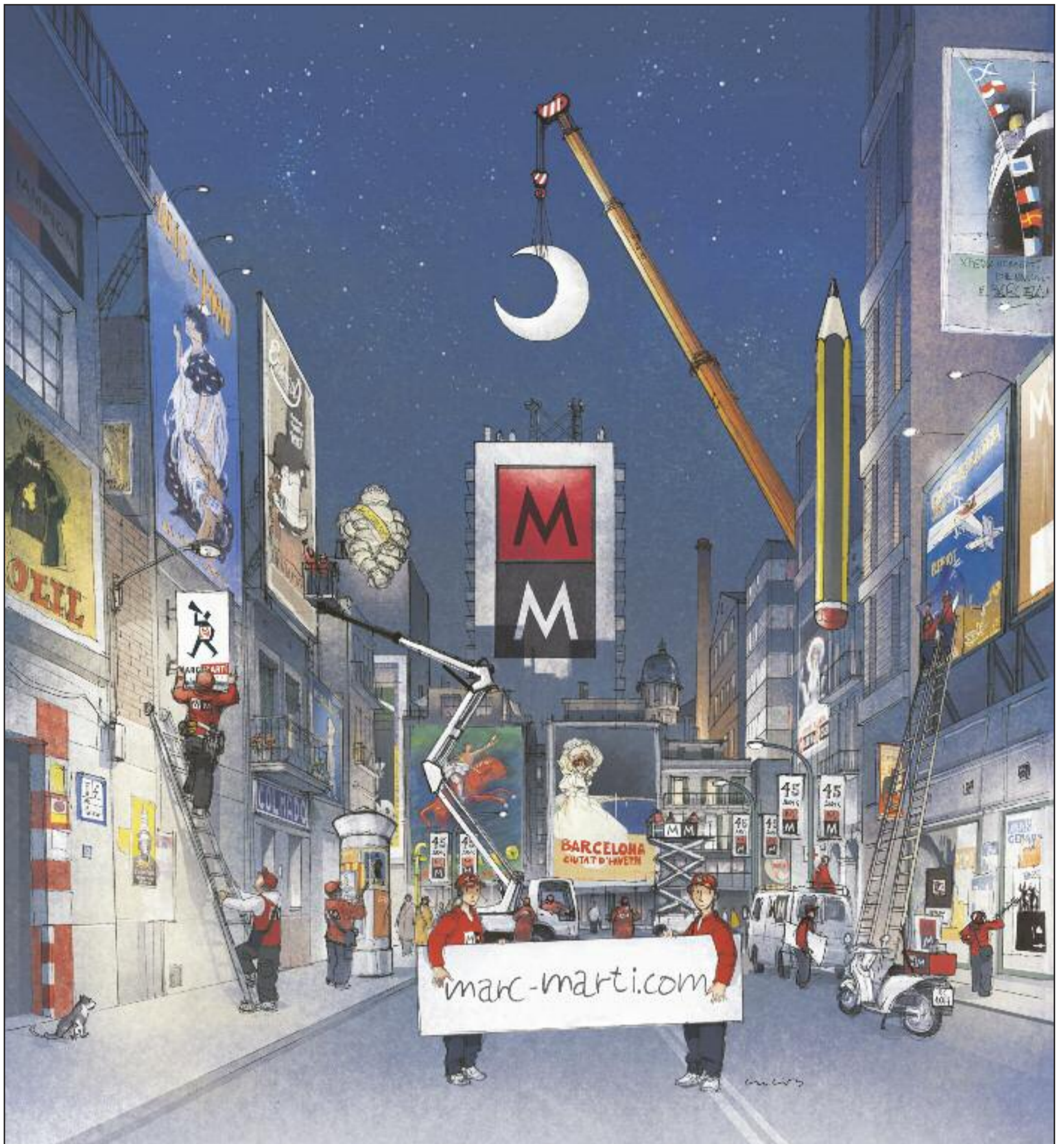
El primer adeu de la gallega a les pistes va ser després del curs 2019-2020, suspès per la covid i que ja no es va reprendre. Va ser la seva amiga Elena Murcia qui la va convèncer per jugar el tram final de la temporada següent amb el CBF Cerdanyola. "Vaig acabar amb un gran bon sabor de boca i, com ens vam ajuntar un grup d'amigues, em vaig animar a continuar un curs més i fer tot el possible per assolir l'ascens", recorda Alonso. El somni es va fer realitat i l'equip, que només va perdre quatre partits, va pujar a Lliga Femenina 2. Era el moment perfecte d'acomiadar-se del bàsquet, abans de casar-se i amb la idea de tornar a Galícia a l'horitzó.

COM A ESPECTADORA

La temporada 2022-2023 va viure el bàsquet com a espectadora de partits d'amigues, com Elena Silva, a qui sovint anava a veure jugar a l'Àtrium Viladecans. "Sentia enveja per l'Elena i la resta de jugadores perquè volia ser a la pista i, alhora, recordava com és de difícil compaginar l'esport amb la feina", confessa Alonso, que anava al gimnàs i se sentia a gust amb la seva nova vida, amb més temps lliure.

Fins que li va trucar Xavi Paredes, l'entrenador del Vilabàsquet Viladecans: la volia fitxar per a un grup força renovat. "Li vaig demanar uns dies per pensar-m'ho al Xavi, però jo ja sabia que li diria que sí perquè en les converses que vam tenir em va despertar les ganes per tornar. El projecte, el club i les jugadores m'encaixaven. Es van donar tots els factors", concreta.

Li brillen els ulls quan reconeix que va arribar al primer entrenament amb la il·lusió d'una nena petita. "Sempre m'ha costat arrencar després d'un temps parada i la veritat és que em sento bé físicament, amb confiança i més competitiva que mai", celebra. El pla amb la seva parella, però, no ha canviat: "Si tot va bé, d'aquí a uns mesos començarem el trasllat a A Coruña". Hi ha alguna opció que continuï jugant allà? "La idea és que no, però soc la primera que dic que em retiro i després torno...", tanca, divertida, Alonso.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdís

Foto: Festival Mutis

XV Festival Mutis 2024

La 15a edició del Festival Mutis de teatre emergent i de nova creació s'està celebrant a Barcelona des del 3 fins al 21 d'abril. Hi participen una trentena de companyies en vies de professionalització que hi porten propostes alternatives com teatre breu i lectures dramatitzades. Es tracta, per tant, d'un esdeveniment que es constitueix com una plataforma d'exhibició de noves veus, i que acompanya i impulsa el talent emergent. Els espais de la Fabra i Coats i els Lluïsos de Gràcia tornen a ser els escenaris principals de la proposta, que incorpora tres dies de microteatre a Santa Coloma i Montjuïc.

Famosos

El dissenyador de moda francès Jean Paul Gaultier (Bagneux, 1952) ha estrenat a Barcelona l'espectacle biogràfic *Fashion Freak Show*, que es podrà veure del 4 al 21 d'abril al Teatre Coliseum. A mig camí entre el cabaret i la comèdia musical, el muntatge ret un homenatge als darrers 50 anys de la cultura pop i la moda francesa, repassant la seva infància fins a l'actualitat. Dijous 4 d'abril s'estrenava amb la presència del mateix dissenyador, reconegut per ser una de les grans figures mundials de la moda. Gaultier ha vestit figures tan destacades com Madonna o Lady Gaga, ha llançat col·leccions de roba premiades, tant d'alta costura com de cultura urbana, ha fet perfums, ha creat exposicions i també ha participat en pel·lícules. Ara també s'obre la porta al món de l'espectacle, amb aquest *show* que passarà per les grans capitals europees.

La fitxa

QUI ÉS?

JEAN PAUL GAULTIER

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels millors dissenyadors del món
Ha vestit *celebrities* i ha creat col·leccions de roba reconegudes

QUÈ HA FET?

Ha inaugurat un espectacle a Barcelona
És un *show* biogràfic que repassa la seva carrera

A LES XARXES...

Felicitations pel muntatge
Els usuaris destaquen la posada en escena de l'espectacle

Llibres

La Catalana Llengua
Elisenda Pineda

La guionista Elisenda Pineda ha publicat aquesta obra en clau d'humor sobre la llengua catalana amb il·lustracions de Kap, el pseudònim de Jaume Capdevila. Es tracta d'un repàs de la història de la llengua catalana des dels seus orígens fins a l'actualitat, a través del personatge de la Norma, creat el 1982 per la Generalitat en una campanya de promoció del català.

Teatre

Una llum tímida
Àfrica Alonso

En un petit poble de València de l'Espanya franquista, dos mestres, la Isabel i la Carmen, s'enamoren l'una de l'altra. La seva relació, impossible als ulls de la societat, es veurà obstaculitzada pels prejudicis de la família d'una d'elles i per tota una època fosca d'opressió cap al col·lectiu LGTBIQ+. Està inspirada en fets reals i es pot veure fins al 29 d'abril al Teatre Condal.

Música

15 anys
Xeic!

La banda ebrenc Xei! presenta un treball de cinc cançons inèdites per celebrar els seus 15 anys de trajectòria. Amb aquest disc, el grup posa fi a la seva carrera musical. Les cançons combinen ritmes antics i més moderns com els de la música electrònica, però, a la vegada, mantenen l'estil propi de tons festius que tant caracteritza la banda.

Pelis i sèries

Menudas piezas
Nacho G. Velilla

El film narra la història de la Candela, que després d'un divorci traumàtic i inesperat perd la feina en un col·legi d'elit. Davant les circumstàncies, comença a fer classes al seu antic institut, a estudiants amb problemes d'integració que acaben sent campions d'Espanya d'escacs. Els protagonistes són Alexandra Jiménez, María Ádanez i Francesc Orella.

ESTILS DE VIDA

L'oci és una bona teràpia mental

Foto: Freepik

📍 SALUT MENTAL

Un estudi de l'Agència de Salut Pública de Barcelona alerta sobre una pobresa que fins ara no ens cridava l'atenció: la de temps. Els pobres de temps són els individus que dediquen més de 67 hores setmanals a la suma del treball remunerat i no remunerat, és a dir, el treball fora de casa i les tasques domèstiques o relacionades amb les cures. Per descomptat, les dones són les que tenen més probabilitats de patir aquesta pobresa de temps, que afecta decisivament la nostra salut mental.

Dedicar més temps a l'oci ens permetria no només ser més feliços, sinó millorar la qualitat de vida. I no es tracta d'ocupar el temps a les xarxes socials, sinó de disposar de temps per engegar projectes personals estimulants, participar en la vida pública, practicar esports o consumir cultura. Però per disposar d'aquest temps valuós cal reconèixer el treball de cures no remunerat i disposar de serveis públics assequibles, segons l'estudi.

Mentre no arriben aquestes iniciatives públiques, cal fer èmfasi en la necessitat de repartir les tasques fora de la feina i obligar-nos a trobar cada dia una estona de temps per a nosaltres, ni que sigui per preveure futurs trastorns mentals.

Les claus.....

POBRESA

Els pobres temporals treballen més de 67 hores entre la feina i les tasques domèstiques

DONES

Les dones són molt vulnerables perquè assumeixen bona part de les feines de casa

SÍMPTOMES

La pobresa mental es reflecteix en la mala qualitat del son i la poca activitat física

OCI

Les activitats d'oci són necessàries per garantir la qualitat de vida de les persones treballadores

Foto: Freepik

Creu Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COLLABORA-HI

www.cruzroja.es **BIZUM al 33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- 5€** Marta (30 minuts)
- 33€** Servei (15 persones)
- 20€** Tendal (10 persones)

* Depèn del tipus de donació. Per més informació, visita www.cruzroja.es o trucada al 900 104 971. Els preus són orientatius i podrien canviar sense previ avís. Creu Roja és una organització sense ànim de lucre. Creu Roja és una organització sense ànim de lucre. Creu Roja és una organització sense ànim de lucre.

12M
2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Oficina
de Correus

Web
correos.es

**Si desitges votar per correu,
ho has de sol·licitar.**

Pots fer-ho presencialment a qualsevol
oficina de Correus o per via telemàtica,
amb certificat electrònic reconegut, a
través del web **correos.es**

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

Generalitat
de Catalunya